

Angående den utsatte interpellasjon om Europa-hjelpen.

Oscar Olsen: For nøyaktig en måned siden — den 12 november — anmeldte jeg en interpellasjon om hjelpen fra norsk side til det nødlidende Europa. Hensikten med denne interpellasjon var å få klarlagt hva der hittil var ytet av hjelp, og de muligheter som var til av den hjemlige produksjon å kunne yte videre hjelp innenfor den ramme som den internasjonale situasjon når det gjelder valuta og forsyninger, stiller opp.

Interpellasjonen ble slått opp til behandling den 29 november. Imidlertid var det dagen forut kommet brev om at Regjeringen aktet å legge fram en melding i samband med denne interpellasjonen. Det kom så sent at det jo kunne ligge nær å oppfatte det som en omgående bevegelse. Jeg fant imidlertid ikke noen grunn til å motsette meg at behandlingen av interpellasjonen ble utsatt, men under den forutsetning at denne melding skulle foreligge i så god tid at den kunne behandles før denne stortingssamling sluttet. Denne forutsetning har sviktet, og jeg synes det er beklagelig at det ikke da kunne latt seg gjøre å behandle interpellasjonen. Det er ikke noe å gjøre ved det nå, og jeg kan bare konstatere at interpellasjonen står der ubesvart.

Presidenten: Presidenten er enig med representanten i å beklage at den nevnte melding ikke har kunnet komme så snart at den kunne behandles av dette storting.

Presidenten skal videre meddele at det 92de storting samles mandag den 12 januar 1948 kl. 13.

Møtet hevet kl. 13,30.

Mottatt av den dertil oppnevnte deputasjon innfant Hans Majestet Kongen og Hans kongelige Høyhet Kronprinsen seg den 13 desember kl. 13 i Stortinget, ledsaget av den norske regjerings medlemmer og flere autoriteter.

Hans Majestet Kongen uttalte:

Hr. president! Folkets representanter!

Da Stortinget har tilkjennegitt at det har tilendebrakt sine forhandlinger, erklærer jeg herved overensstemmende med Grunnlovens

§ 80 det 91de ordentlige Stortings forhandlinger for avsluttet.

Deretter uttalte **presidenten** (Monsen):

Deres Majestet! Deres kongelige Høyhet!

Det Storting som nå har avsluttet sine forhandlinger, har sittet sammen i tre samlinger. Det har vært nødvendig fordi vi ennå ikke er kommet over de vanskeligheter krigen skapte. Å bygge opp igjen alt som var ødelagt, og samtidig legge grunnen til ny framgang, det er oppgaver som stiller store krav til statsmaktene og pålegger dem en stor arbeidsbyrde. Derfor har dette Storting fått seg forelagt og har behandlet et avgjort et større antall saker enn noe tidligere Storting, bortsett fra forrige års Storting, som hadde to statsbudsjetter til behandling. Om en sammenligner året 1947 med et par mer normale år før krigen, f. eks. 1937 og 1938, viser det seg at Stortinget i år har behandlet og avgjort 148 flere saker enn i 1938 og 180 flere enn i 1937. I de samme to år før krigen ble det utferdiget 71 lover i gjennomsnitt pr. år, mens inneværende års Storting har behandlet og utferdiget i alt 151 lover, deriblant en rekke store og betydningsfulle lovverk. De aller fleste saker har vært preget av den redeligste vilje til saklig samarbeid mellom de forskjellige partier i tinget, og om det også i enkelte spørsmål har gjort seg motstridende prinsipielle synsmåter gjeldende, vet vi at alle partier og alle grupper og hver og en av Stortingets kvinner og menn har vært besjelet av ønsket om å tjene land og folk.

I håp om at dette også i noen grad må ha lykkes for oss, vil vi samle oss i det gamle ønske:

Gud bevare Kongen og fedrelandet!

Dette ønske istemte Stortingets øvrige medlemmer.

Hans Majestet Kongen og Hans kongelige Høyhet Kronprinsen med følge forlot deretter stortingssalen, ledsaget av den deputasjon som hadde fungert ved mottagelsen.

Stortingets forhandlingsprotokoll ble deretter undertegnet av de tilstedeværende representanter.